

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšera a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **M. L.** zastoupen Mgr. Oksanou Rizak, advokátkou se sídlem 28. pluku 128/12, Praha – Vršovice, proti žalovanému: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, P.O.Box 78, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 10. 2016, č. j. 4 A 70/2016 - 14,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 10. 2016, č. j. 4 A 70/2016 - 14, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Dne 31. 8. 2016 byla Městskému soudu v Praze doručena žaloba ze dne 24. 8. 2016, kterou podal „M. L.“, narozen X, bytem G. 1, T., T. reg. Z. oblast. V žalobě je dále uvedeno, že směřuje proti rozhodnutí o správním vyhoštění „č. j. KRPA-204101/ČJ-2016-000022.“ Žaloba obsahuje důvody, pro které je spatřována nezákonnost uvedeného rozhodnutí.

II.

[2] Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 31. 10. 2016, č. j. 4 A 70/2016 - 14, byla uvedená žaloba odmítnuta. Městský soud v záhlaví usnesení označil žalobce následovně „M. L. (M. L.)“. V odůvodnění pak městský soud uvedl, že „Žalobce se žalobou ze dne 24. 8. 2016 domáhal přezkoumání rozhodnutí č. j. KRPA-204101/ČJ-2016-000022 bez uvedení bližších skutečností a doložení tohoto rozhodnutí. Soud proto žalobce vyzval, aby doložil kopii žalobou napadeného rozhodnutí. Žalobce ve stanovené lhůtě, přestože mu tato výzva byla doručena, na výzvu nereagoval a napadené rozhodnutí nedoložil. Soud v této věci přesto zaslal žalobu žalovanému, který ve vyjádření ze dne 29. 9. 2016 uvedl, že projednával odvolání pana M. L. (nikoli L.) ze dne 31. 5. 2016 proti rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, odd. pobytové kontroly, pátrání a eskort Praha, vydané pod č. j. KRPA-204101-19/ČJ-2016-000022, což je doloženo spisovým materiálem. Dne 11. 8. 2016 rozhodl podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, tak, že odvolání podané proti tomuto rozhodnutí jako nepřipustné

zamítl. Žalovaný také uvedl, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, nikoli dle ust. § 119 odst. 3 písm. b) téhož zákona, jak uvedl v žalobě žalobce. Žalovaný z uvedených důvodů navrhl, aby soud žalobu odmítl. Soud posoudil žalobu a dospěl k závěru, že nejsou splněny podmínky řízení, neboť žaloba neobsahuje náležitosti stanovené v § 71 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále s. ř. s.), neboť nebylo označeno napadené rozhodnutí a den jeho doručení a rovněž k žalobě nebyl připojen jeden opis napadeného rozhodnutí. Přes výzvu soudu žalobce tyto vady neodstranil, takže pro tento nedostatek nelze v řízení pokračovat. Soud proto žalobu odmítl podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.“

III.

[3] Dne 27. 11. 2016 byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena kasační stížnost směřující proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 10. 2016, č. j. 4 A 70/2016 - 14. Z kasační stížnosti vyplývá, že ji podává „M. L.“, narozen 13. 7. 1976, bytem G. 1, T., T. reg. Z. oblast, který je zastupován Mgr. Oksanou Rizak, advokátkou se sídlem 28. pluku 128/12, Praha – Vršovice. Ke kasační stížnosti byla přiložena plná moc, kterou udělil „M. L.“ uvedené advokátce k zastupování v tomto řízení. V kasační stížnosti vytýká městskému soudu, že postupoval v rozporu se zásadou spravedlivého procesu, když předmětnou žalobu odmítl. Dále mu vytýká, že předmětnou výzvu k doplnění žaloby zaslal v českém jazyce a nikoliv v mateřském jazyce.

IV.

[4] Žalovaný podal ke kasační stížnosti vyjádření, ve kterém vyslovil souhlas s usnesením městského soudu. Navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

V.

[5] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[6] Kasační stížnost je důvodná.

[7] Kasační stížnost směřuje proti usnesení o odmítnutí žaloby. Podle konstantní judikatury lze kasační stížnost proti takovému usnesení podat pouze z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2004, č. j. 7 Azs 13/2004 - 54, a ze dne 5. 1. 2006, č. j. 2 As 45/2005 - 65, všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz). Tento důvod je totiž ve vztahu k důvodům podle písm. a) až d) téhož ustanovení důvodem speciálním. Je-li dán důvod podle písm. e), vylučuje to důvody podle písm. a), c) a d), neboť nezákonným je rozhodnutí o odmítnutí návrhu (žaloby) nebo o zastavení řízení v každém případě i tehdy, byla-li v něm soudem nesprávně posouzena právní otázka ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s, bylo-li řízení u krajského soudu zmatečné ve smyslu § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s., nebo je-li rozhodnutí krajského soudu nepřezkoumatelné ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 8. 2012, č. j. 4 As 57/2012 - 13). Podřazení kasačních důvodů pod konkrétní písmeno § 103 odst. 1 s. ř. s. je přitom záležitostí právního hodnocení věci Nejvyšším správním soudem (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 1. 2004, č. j. 2 Afs 7/2003 - 50, publ. pod č. 161/2004 Sb. NSS).

[8] Městský soud usnesení o odmítnutí žaloby postavil na absenci náležitostí žaloby ve smyslu § 71 odst. 1 a 2 s. ř. s., které žalobce ani přes výzvu soudu nedoplnil.

pokračování

[9] Podle § 71 odst. 1 s. ř. s. „*Žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) musí obsahovat a) označení napadeného rozhodnutí a den jeho doručení nebo jiného oznámení žalobci, b) označení osob na řízení zúčastněných, jsou-li žalobci známy, c) označení výroků rozhodnutí, které žalobce napadá, d) žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, e) jaké důkazy k prokázání svých tvrzení žalobce navrhuje provést, f) návrh výroku rozsudku.*“

[10] Podle § 71 odst. 2 s. ř. s. „*K žalobě žalobce připojí jeden opis napadeného rozhodnutí. Žalobce může kdykoli za řízení žalobní body omezit. Rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby.*“

[11] Jak vyplývá ze soudního spisu, městský soud vyzval pana „M. L.“ (bytem P. L. 8, P.) výzvou ze dne 5. 9. 2016 k předložení „*kopie žalobou napadeného rozhodnutí*“. Výzva nebyla vydána ve formě usnesení a neobsahovala poučení o důsledcích pro případ, že by jí nebylo vyhověno. Z přiložené doručky vyplývá, že tato výzva byla doručována (v obálce typu III.) uvedenému adresátovi dne 8. 9. 2016, přičemž z důvodu, že adresát nebyl zastižen, byla zásilka vložena do poštovní schránky.

[12] V soudním spisu je dále založena výzva ze dne 19. 9. 2016, kterou městský soud vyzval žalovaného, aby soudu předložil úplný spisový materiál v originále a vyjádření k žalobě ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení. Této výzvě žalovaný vyhověl a dne 4. 10. 2016 doručil městskému soudu vyjádření k žalobě a správní spis. Ve vyjádření uvedl, že projednával odvolání pana „M. L. (nikoli L.)“ ze dne 31. 5. 2016 proti rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Praha, vydaného pod č. j. KRPA-204101-19/ČJ-2016-000022. Žalovaný odkázal na obsah přiloženého správního spisu a dodal, že o odvolání rozhodl rozhodnutím dne 11. 8. 2016, jímž ho jako nepřipustné podle § 92 odst. 1 správního řádu zamítl. Žalovaný také uvedl, že uvedené rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona o pobytu cizinců, nikoli dle ust. § 119 odst. 3 písm. b) téhož zákona, jak uvedl v žalobě žalobce. Žalovaný z uvedených důvodů navrhl, aby soud žalobu odmítl.

[13] Konečně je v soudním spisu založeno kasační stížností napadené usnesení městského soudu o odmítnutí žaloby, které městský soud postavil na tom, že „*nejsou splněny podmínky řízení, neboť žaloba neobsahuje náležitosti stanovené v § 71 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále s.ř.s.), neboť nebylo označeno napadené rozhodnutí a den jeho doručení a rovněž k žalobě nebyl připojen jeden opis napadeného rozhodnutí. Přes výzvu soudu žalobce tyto vady neodstranil, takže pro tento nedostatek nelze v řízení pokračovat. Soud proto žalobu odmítl podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s.*“

[14] Správní soudy opakovaně judikovaly, že samotné nesplnění povinnosti ve smyslu § 71 odst. 2 s. ř. s., tedy nedoložení kopie žalobou napadeného rozhodnutí, nemůže být již z povahy věci důvodem k odmítnutí žaloby, neboť sama absence kopie napadeného správního rozhodnutí nemůže založit nedostatek podmínek řízení ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Jak konstatoval již Vrchní soud v Praze v usnesení ze dne 22. 1. 1993, č. j. 6 A 6/93 - 9, (publikováno in: Správní právo, 4/1993, str. 342), žalobce je povinen připojit k žalobě jako její součást napadené rozhodnutí. Neučiní-li tak ani přes výzvu soudu, obstará si soud toto rozhodnutí sám. Tento názor setrvale zastává při řešení obdobných případů i Nejvyšší správní soud (např. rozsudek ze dne 9. 5. 2007, č. j. 3 Azs 106/2006 - 36, či rozsudek ze dne 10. 10. 2008, č. j. 4 Ads 45/2008 - 38, ze dne 6. 3. 2009, č. j. 5 As 23/2008 - 28 atp., všechny přístupné na www.nssoud.cz). Stejně tak lze poukázat na odbornou literaturu, např. Potěšil, L., Šimíček, V. a kol. Soudní řád správní. Komentář. Praha: Leges, 2014, str. 636, kde se uvádí, že „*není vždy nezbytně nutné trvat na tom,*

aby žalobce dodal soudu také žalobou napadené rozhodnutí, resp. jeho kopii/stejnopis (...), jakkoliv je takový postup na místě a je podpořen dikcí zákona. Případná absence neznamená nedostatek, který by sám o sobě bránil pokračování v řízení podle § 37 odst. 5 s. ř. s. (...) K zaujetí definitivních závěrů (...) soudu slouží spisový materiál správních orgánů.“

[15] Dále je nutno městskému soudu vytknout, že odmítnutí žaloby postavil na tom, že žalobce i přes výzvu soudu neoznačil žalobou napadené rozhodnutí, resp. neuvedl den jeho doručení. Jak vyplývá z předmětné výzvy, soud žalobce k odstranění uvedených chybějících náležitostí nevyzval. Městský soud žalobce uvedenou výzvou vyzval pouze k předložení „kopie žalobou napadeného rozhodnutí“. Uvedený závěr městského soudu tedy nemá oporu ve spisu. Nelze přehlédnout ani to, že pokud městský soud vyzýval žalobce k odstranění vad žaloby, měl tak učinit usnesením, a nikoliv pouhým přípisem, přičemž jeho další povinností bylo poučit žalobce o následcích nevyhovění takové výzvě. K tomu srv. § 37 odst. 5 s. ř. s., podle něhož platí, že „*Předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.*“ Tyto závěry potvrzuje i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 11. 2013, č. j. 2 Aps 7/2013 - 59, či ze dne 17. 2. 2016, č. j. 6 As 2/2015 - 128. Takto však městský soud rovněž nepostupoval. Nevyzval žalobce k odstranění uvedených vad usnesením a nepoučil jej o následcích nevyhovění výzvě soudu. Nutno dodat, že ve správním spisu, který si městský soud vyžádal, a který byl následně předložen Nejvyššímu správnímu soudu, je založeno jak předmětné rozhodnutí o vyhoštění, tak i rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako nepřijatelného. Součástí správního spisu jsou přitom i údaje o datu doručení rozhodnutí účastníkovi řízení.

[16] Ze všech výše uvedených důvodů shledal Nejvyšší správní soud kasační stížnost důvodnou a v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. usnesení městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm bude městský soud povinen, budou-li ve věci splněny veškeré další podmínky řízení, přezkoumat žalobou napadené rozhodnutí dle žalobních námitek. S ohledem na rozdílné označování žalobce v podáních založených ve správním a v soudním spisu, se jeví jako vhodné, aby si městský soud nejprve ujasnil, kdo byl oprávněn podat odvolání, resp. následně žalobu. Z důvodu, že účastníky řízení o kasační stížnosti jsou ti, kteří byli účastníky řízení o žalobě, označil Nejvyšší správní soud žalobce stejně, jako to učinil městský soud (srov. 105 odst. 1 s. ř. s.).

[17] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. ledna 2017

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu